



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4691/2020
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Таловић, адвокат у ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., које заступа пуномоћник Снежана Вукша-Беличевић, адвокат у ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8921/19 од 13.05.2020. године, у седници већа од 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8921/19 од 13.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 59/18 од 25.06.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је предмет заоставштине пок. ДД 3/4 једноснобног стана број .. у ... у улици ... број .., на катастарској парцели број .., уписан у лист непокретности број .. КО ..., што су тужени дужни признати и да је тужилац овлашћен да право својине на наведеном стану укњижи као заоставштину пок. ДД; ставом другим изреке обавезани су тужени да тужиоцу накнаде трошкове поступка у износу од 78.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате; ставом трећим изреке тужилац је ослобођен обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8921/19 од 13.05.2020. године одбијене су жалбе парничних странака, потврђена првостепена пресуда у првом и другом ставу изреке и одбијен захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по

оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, пок. ДД је сувласник $\frac{1}{2}$ идеалног дела предметног стана на основу брачне тековине јер је стан купљен у току трајања брака и $\frac{1}{4}$ идеалног дела на основу наслеђа иза супруге пок. ЂЂ, а тужилац је, као братац пок. ДД који није имао деце, његов законски наследник. О тужиоцевом захтеву судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој парници тужба за утврђење поднета је 05.01.2018. године, а побијана другостепена пресуда донета је 13.05.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 2.520.000,00 динара што је противвредност 21.194,00 евра на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић